

I øvrigt opfordrer kommissionens flertal til, at myndighederne også fremover er opmærksomme på mulighederne for at gennemføre fælles kontrolbesøg. Både hensynet til en effektiv kontrol og hensynet til at udsætte berørte borgere og virksomheder for mindst mulig gene i forbindelse med kontrolbesøg taler således for, at de relevante myndigheder har et indbyrdes samarbejde, der giver mulighed for efter omstændighederne at gennemføre fælles kontrolbesøg.

3.4.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med kommissionens flertal i, at det vil være hver enkelt myndigheds opgave at påse, at lovforslagets regler om fremgangsmåden mv. ved gennemførelse af kontrolbesøg bliver fulgt i forbindelse med et fælles kontrolbesøg.

Justitsministeriet er således enig i, at det vil være den enkelte myndighed, der skal sørge for, at lovforslagets regler om varsling overholdes for det tvangsindgreb, som denne myndighed påtænker at gennemføre som led i et fælles kontrolbesøg. I overensstemmelse hermed må vurderingen af, om der eventuelt er grundlag for at undlade forudgående varsling efter den foreslåede bestemmelse, ske separat for hver enkelt myndighed.

Justitsministeriet finder ligesom kommissionens flertal, at der ikke ved siden af lovforslagets regler om myndighedernes fremgangsmåde mv. er behov for at opstille særlige regler om fælles kontrolbesøg.

Justitsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at lovforslaget – som anført af kommissionen – ikke er til hinder for, at myndighederne som led i fælles kontrol har et praktisk samarbejde, herunder f.eks. i forbindelse med fremsendelse af varslingsskrivelse og udfærdigelse af rapport om kontrolbesøgets gennemførelse. Myndighederne vil også i forbindelse med det fælles kontrolbesøg kunne yde hinanden praktisk bistand.

Både hensynet til en effektiv kontrol og hensynet til at udsætte berørte borgere og virksomheder for mindst mulig gene taler i den forbindelse som anført af kommissionen for, at de relevante myndigheder i videst muligt omfang har et indbyrdes samarbejde, der giver mulighed for at gennemføre fælles kontrolbesøg.

3.5. Offentliggørelse af oplysninger om resultat af kontrolbesøg mv.

3.5.1. Gældende ret

Spørgsmålet om en offentlig myndigheds adgang til af egen drift at offentliggøre resultatet af kontrolbesøg mv. skal som udgangspunkt afgøres efter de alminde-

lige regler om tavshedspligt i forvaltningsloven og straffeloven samt efter reglerne i persondataloven.

Anmoder offentligheden om adgang til sådanne oplysninger, vil det normalt være de almindelige regler i offentlighedsloven, der afgør om en sådan anmodning kan imødekommes.

Inden for det enkelte forvaltningsområde kan der være fastsat særlige regler om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater. På Fødevareministeriets område er der således i flere love fastsat regler om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater, herunder offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på baggrund af den kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven, jf. bl.a. fødevarereloven, lov om foderstoffer samt lov om frø, kartofler og planter.

3.5.2. Kommissionens forslag

Efter kommissoriet har kommissionen i relevant omfang kunne inddrage spørgsmål om myndighedernes adgang til at meddele offentligheden oplysninger om resultatet af kontrolbesøg hos virksomheden.

Kommissionen har ikke fundet anledning til at komme ind på dette spørgsmål.

3.5.3. Justitsministeriets overvejelser

Det er Justitsministeriets opfattelse, at spørgsmål om offentliggørelse af resultater af kontrolbesøg mv. fortsat som udgangspunkt bør afgøres efter de almindelige regler om tavshedspligt, reglerne i persondataloven og de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven.

I det omfang der findes behov for at fastsætte yderligere regler om adgang til at offentliggøre sådanne oplysninger, må det således efter Justitsministeriets opfattelse som hidtil ske i lovgivningen inden for det enkelte forvaltningsområde.

3.6. Forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelsen af tvangsindgreb

3.6.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag et generelt regelsæt, der regulerer adgangen til at foretage tvangsindgreb uden for strafferetsplejen i tilfælde, hvor der er mistanke om, at en person har begået et strafbart forhold.

Spørgsmålet blev behandlet af det udvalg nedsat af Justitsministeriet, der i 1985 afgav betænkning nr. 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. I betænkningen anførte udvalget bl.a., at udgangspunktet i kommende lovgivning bør være, at ikke-